

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ای علماء و اهل رسانه! لشکریان امت را برای جهاد فی سبیل الله تشویق و تحریک نمائید!

(ترجمه)

الله سبحانه و تعالی، علماء را در مقام انبیاء برای یک امر مهمی قرار داده که باید آن امر را دنبال کنند، رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمودند:

«إِنَّ الْعُلَمَاءَ هُمْ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ، إِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُورَثُوا دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا إِنَّمَا وَرَثُوا الْعِلْمَ، فَمَنْ أَخَذَهُ بِحِطِّ وَافِرٍ» (ابوداود، ترمذی،

ابن ماجه)

ترجمه: بدون شک علماء وارثان انبیاء (علیهم السلام) اند و انبیاء (علیهم السلام) کدام دینار و درهمی به ارث نگذاشته اند، همانا انبیاء علم به جای گذاشته اند، پس هرکس که آنرا گرفت؛ از بهره عظیمی برخوردار است.

علماء که دین را از انبیاء علیهم السلام به ارث بردند، ترس و فروتنی بیشتری در برابر الله سبحانه و تعالی از سایرین دارند؛ زیرا الله سبحانه و تعالی فرموده است:

﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ [فاطر: 28]

ترجمه: تنها بندگان دانا و دانشمند، از الله، ترس آمیخته با تعظیم دارند.

در حقیقت، علماء هستند که امانت داری و پاسبانی دین را می کنند و وقتی کدام مشکلی در نظام دین هویدا گردد و یا چیزی در آن مختل گردد، به معالجه آن شتافته و امور را سروسامان می دهند و سبب آن؛ ترس و خشیت شان از پروردگار می باشد.

وقتی مردم به فساد آغشته شوند، دین را بازیچه خود قرار داده و برخی از احکام دین را تعطیل کنند، یا محرمات را مباح بدانند و حکام شریعت را تعطیل و سعی در فسادکاری نمایند؛ الله سبحانه و تعالی برای مبارزه و اصلاح این همه در قدم نخست؛ علماء را مکلف و مسئول قرار داده است؛ همان علمای ربانی که از الله سبحانه و تعالی ترس داشته و حدود و احکام اش را بزرگ می دانند. مصداق این را در جائی از کلام الله سبحانه و تعالی می یابیم که علماء بنی اسرائیل را بعد از آنکه در بین قوم شان فساد ترویج یافت و معاصی ظهور کرد، مخاطب قرار داده و فرمود:

﴿لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّخْتِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ [مائده: 63]

ترجمه: چرا پیشوایان مسیحی و علماء یهودی آنان را از سخنان گناه آلود و خوردن مال حرام نهی نمی کنند و باز نمی دارند؟ آنان (هم با ترك نهی و لب فروستن از اندرز و ارشاد) چه کار زشتی می کنند.

علمای که فسادکاری حکام را دانسته، مزدوری شان را به چشم سر می بینند، می دانند که این حکام فاقد اراده سیاسی بوده و قدرت مستقل ندارند و می فهمند که این حکام مزدور دشمن خارجی بوده، دشمن از طریق همین حکام بالای امت سیطره داشته و با اوامر همین مزدوران، امت را به بردگی کشانده است، این علماء با آنکه این واقعیت را می دانند، به عوض این که مردم را تشویق

و تحریک کنند تا خود را از ریسمان برده گی دشمن شان که به دست حکام مزدور است، آزاد کنند؛ می بینیم که کسانی را که علیه حکام تعرض کرده و با فسادکاری شان مبارزه می کنند، گناهکار خوانده و واجب بودن اطاعت از اولی الامر را دلیل می آورند! با آنکه اطاعت از اولی الامر یک مفکوره اساسی در شریعت اسلامی بوده که اساس اجتماع و قدرت نظام اش را حفظ کرده و برای بقاء تهداب دولت تا زمانی که امر و فرمانش مستقیم و درست باشد، کار می دهد؛ اما زمانی که این حکم برای مشروعیت بخشیدن حفاظت از منکر، حفاظت از فساد، دفاع از باطل و یا برای محافظت از حاکمیت مزدوران کفار که هیچ اراده از خود ندارند، بکار رود، صحت نداشته و لازم دیده می شود که مسئله وراثت دین از این گونه علماء گرفته و به علمای ربانی منتقل شود که از الله ترس داشته و عهد الله و پیمان شان را به بهای اندک دنیا نمی فروشند.

اما نقش اهل رسانه که ارتباط به نشر اخبار و بیان حقائق برای مردم دارد، اهل رسانه باید افکار و اخبار را بدون وارونه کردن و به صورت اصلی آن منتشر سازند و اصل قضیه را بدون تغییر به مردم برسانند تا به راه حل های حقیقی دست یابند. پس اهل رسانه ای که اخبار غزه را چنین گزارش می دهد که مشکل غزه، یک مشکل بشری بوده و غزه به کمبود آب و برق مواجه است، در حقیقت این اهل رسانه منحرف و گمراه است؛ زیرا این یک حرف فرعی و جزئی بوده که از اصل مشکل یعنی تسلط دشمن غاصب بر غزه بدور است؛ دشمنی که غزه را سلب اراده و مورد محاصره قرار داده و اموال و دارائی هایش را به غارت و آب های زیرزمینی اش را مانع شده است و این همه مشکلات، با ارسال آب، دوا و غذا برای غزه حل نشده بلکه تنها راه حل؛ قطع دست این اشغالگر غاصب و شکستن شأن و شوکت اش می باشد. اهل رسانه های که مشکل را در اجرای مراسم عبادی مسلمانان در مسجد الاقصی و یا در اداره و سرپرستی امور این مسجد می بیند، وی نیز منحرف و گمراه است؛ زیرا وی مردم را از مشکل حقیقی که تسلط رژیم یهود بر مسجد الاقصی و اشغال آن و ممانعت مردم از ورود به آن و هر ازگاهی بی احترامی به آن و طمع داشتن به ایجاد چیزی در اقصی بنام هیکل باشد؛ دور و منحرف ساخته است.

اهل رسانه ای که وانمود می کند که مشکل سیاسی در سرزمین های مسلمانان توسط انتخابات حل می گردد، این اهل رسانه نیرنگ باز و فریب کار است؛ زیرا امتی که تحت سیطره دولت عمیقه قرار داشته و فاقد اراده سیاسی است، با برگزاری انتخابات هرگز نمی تواند واقعیت را تغییر دهد. بنابر این، اجتماع اهل رسانه و مطبوعات که روند انتخابات را شعار می دهند، شهادت زور و دروغین بوده که بوسیله آن، واقعیت را وارونه کرده و عمر فساد را افزایش می دهند...

تصویری که در چشمان مردم نقش بسته و حوادث و رویدادها از آن سخن گفته و ادله و شواهد آن را تأیید می کند؛ متابعت این حکام را از دولت های غربی انعکاس می دهد. بنابر این، طبیعی است که این حکام مزدور، اراده دفاع از امت را نداشته و با دشمن اش مبارزه نکنند. لذا بر علمای ربانی که از الله سبحانه و تعالی ترس دارند، لازم و ضروری است که از این گونه علماء درباری که از خود اراده نداشته و با سرنوشت امت بازی می کنند، صرف نظر و تخطی کرده و برای طلب نصرت بسوی اهل قدرت از میان امت که برجسته ترین آنها لشکریان است؛ حرکت کنند تا این لشکریان، در برابر اشغالگران سرزمین های اسلامی مبارزه کرده و مقدسات شان را آزاد کنند تا سرزمین های اسلامی از دشمنان تجاوزگر تخلیه و با امن و امان به سلطان امت بازگردند.

لازم و ضروری است که این روند و اقدام، در تمام سرزمین های اشغال شده مثل؛ فلسطین، کشمیر، سوریه و... روی دست گرفته شود.

قضیه داغ در این روزها، قضیه فلسطین و جنگ ویران‌گر در آن بوده که حکام و طرفداران شان از علماء فاسد تلاش می‌ورزند تا آنرا مشکل، آب، غذا، دوا و کمک انسانی بروز دهند! در حالی که مشکل واقعی اینست که رژیم یهود، مردم فلسطین را به حمایت مستقیم غرب به قتل می‌رساند و تنها راه حل واقعی برای این مشکل، جهاد اهل قدرت علی‌الخصوص جهاد لشکریان و ارتش‌ها می‌باشد. جهاد است که بوسیله آن می‌توان سرزمین‌ها را پاک، اساس باطل را ریشه‌کن و شأن و شوکت مسلمانان را برای شان بازگشتاند و اشغالگران متجاوز را خوار و ذلیل گشتاند! پس جهاد بلندترین قلّه اسلام بوده و جهاد است که برای امت رفعت و سربلندی را ایجاد، برایش هیبت و شکوه می‌آفریند و چشم طمع کاران را از حدود و اراضی اش قطع می‌کند. طلب کمک و همکاری از سازمان ملل و مطالبه قانون بین‌الملل و اعتراض بر تصامیم اخذ شده، هیچ مشکلی را حل نکرده، بلکه تنها راه حل صحیح و درست جهاد بوده که شریعت آنرا راه عزت و پیروزی قرار داده که در آن هیچ کجی و انحرافی وجود ندارد. در موجودیت جهاد، امت لباس کرامت را پوشیده، عزت و شکوه‌اش رشد داده و زخم‌هایش شفایاب می‌گردد! توسط جهاد، لباس ذلت‌اش که از زمان‌های طولانی به تن کرده است کشیده خواهد شد!

لذا، باید خطاب همه علماء ربانی و اهل رسانه صادق بسوی اهل قدرت، علی‌الخصوص بسوی ارتش‌ها و لشکریان باشد تا لشکریان تبهکاری دشمن را از بالای امت بدور کنند؛ پس اگر حکام مانع تان شده و نپذیرفتند؛ پس در اینصورت باید که آن‌ها را از قدرت خلع کرد و قدرت را به حاکم ربانی سپرد که امت را به اماکن عزت و درجات تمکین برساند.

برگرفته از شماره 465 جریده الرایه

نویسنده: شیخ یوسف مخارزه - بیت المقدس

مترجم: محمد مزمل